

det Udtryk, der Gang man i det sønderjydske Udvalg normerede de forskellige Embedsstillinger, var Hensigten dog den allerbedste, idet jeg føler mig overbevist om, at Ledemotivet var, at til de hjemvendende Sønderjyder var det bedste ikke for godt, og at man vilde sikre sig, at de baade fik det tilstrækkelige Antal Embedsmænd og de bedst kvalificerede, vi raadede over. Med Hensyn til Statsskovenes Administration maa jeg ogsaa indrømme, at den Normering, der fandt Sted for Skovfogderne, var i høj Grad rundelig; det er vel ogsaa Aarsagen til, at vi ved Gennemførelsen ikke har benyttet os af det store Antal Stillinger, men her kan foreslaa, at Skovfogdernes Antal nedsættes med 8, eller rettere sagt med 7, idet vi foreslaar en ny Stilling paa Grund af de nyherhvervede Skovarealer.

Naar det ærede Medlem udtalte en Tvivl om, at de tilbageværende Dele af Sønderborg og Aabenraa Skovdistrikter kunde være saa store, at det berettigede Opretholdelsen af de 2 Embedsstillinger, der er der, skal jeg, da jeg forstaa, at Sagen skal i Udvalg, hvor der vil blive Lejlighed til at gøre nærmere Rede for disse Forhold, indskrænke mig til at sige, at de 2 Distrikter, ogsaa efter at de paagældende Skovparter er fjernet derfra, er saa store og saa spredt beliggende, at de fuldt vel staaer Maal med Gennemsnittet af Skovdistrikterne i det gamle Kongerige, saa jeg tror aldeles ikke, det er muligt ad den Vej at opnaa en Indskrænkning af Embedernes Antal. Hvis jeg havde troet det, vilde jeg ikke have fremsat det foreliggende Lovfor-

slag. Til det ærede 2det Medlem for 4de Kreds (Veistrup), der udtalte sin Betænkelighed ved, at man her indskrænkede Antallet af Skovfogedembeder af 2den Grad, men øgede Antallet af Skovfogedembeder af 1ste Grad, skal jeg sige, at de Betænkeligheder, det ærede Medlem gjorde gældende med Hensyn til Forholdet mellem 1ste og 2den Grads Skovfogedembeder, i Virkeligheden var i høj Grad interessante og Udtryk for et særegent Tidsfænomen, som vi har med at gøre paa alle de Omraader, hvor det for Tiden drejer sig om at ansætte Tjenestemænd. Vi har jo et Lønningsraad, som med megen Omhu og Dygtighed varetager Forholdet mellem de forskellige Etater og de forskellige Tjenestemandstillinger, og jeg tager ikke i Betænkning at sige, at dette Lønningsraad har udført et overordentlig nyttigt og fortjenstfuldt Arbejde. Men jeg kan ikke undlade at tilføje, at Lønningsraadet i mange Tilfælde er Sæde for

en Bureaukratisme og en Tilbøjelighed til at ville uniformere alt, hvorved man gør det næsten umuligt at tage praktiske Hensyn, som man dog maa tage ved Bestyrelsen af praktiske Foretagender. Det ærede Medlem udtalte, at allerede det almindelige Forhold mellem 1ste og 2den Grads Embeder var betænkeligt indenfor Statsskovvæsenet, og i Sønderjylland blev det endnu mere betænkeligt, idet der efter Forslaget vilde blive 11 af 1ste Grad og kun 6 af 2den Grad, og nævnte i saa Henseende, at Tjenestemandsløven i Regelen kender det modsatte Forhold: at der er et betydeligt mindre Antal Embeder af 1ste Grad og et større af 2den Grad. Det ærede Medlem anførte Statsbanerne som Eksempel, hvor det altid havde været Regelen, at en mindre Part blev betegnet som Embeder af 1ste Grad, en stor Part som Embeder af 2den Grad, og mente, det var en Fejl, at man ved Skovvæsenet gik den modsatte Vej. Maa jeg heroverfor bemærke, at her gaar man ikke nogen Vej, men tager Forholdene, som de er, idet Forskellen mellem 1ste Klasses og 2den Klasses Skovfogedembeder er den, at nogle Skovfogder har Distrikter, der er særlig store eller ligger for sig selv, saa at der af de paagældende udkræves særlig Erfaring og Dygtighed og i langt højere Grad lægges Beslag paa deres Tid end for de Skovfogders. Vedkommende, der enten har et lille Distrikt eller bor saaledes, at deres Distrikt er under dagligt Opsyn af Skovrideren. Man tager altsaa Forholdene, som de er. Og naar det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at denne Lov skulde være ganske midlertidig, og i den Anledning spurgte mig, om det var Mening, at der kunde foretages Ændringer, vil jeg dertil svare, at skal der foretages Ændringer her, skal der ogsaa foretages Ændringer i Skovenes Størrelse og Beliggenhed, og de to Ting er ikke midlertidige. Jeg tror alligevel, det bliver noget for besværligt, hvis vi, for at faa Lønningslovens Rubricering gennemført ude i Livet, begynder at flytte omkring paa Skovene. Jeg mener, vi maa tage Forholdene, som de er, og naar det nu er saadan i Sønderjylland, at Skovarealerne er særlig spredte og altsaa kræver en 1ste Klasses Skovfoged, som har en mere selvstændig Stilling, fordi han bor for sig selv, og det ogsaa er særlig store Skovdistrikter, saa ser jeg ikke, det kan nytte at komme med dette Krav om, at der skal være et bestemt Forhold mellem Embeder af 1ste og Embeder af 2den Grad. Et saadant Krav har aldrig været anerkendt indenfor Skovvæsenet, og hvis man gik ind paa den Betragtning,